

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Rådet	
2002/C 9/01	Fælles holdning (EF) nr. 4/2002 af 16. oktober 2001 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer	1
2002/C 9/02	Fælles holdning (EF) nr. 5/2002 af 16. oktober 2001 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) .	7
2002/C 9/03	Fælles holdning (EF) nr. 6/2002 af 16. oktober 2001 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest	17

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 4/2002

fastlagt af Rådet den 16. oktober 2001

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer

(2002/C 9/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, især artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 70/220/EØF ⁽⁴⁾ er et af særdirektiverne under den EF-typegodkendelsesprocedure, der er fastlagt ved Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁵⁾.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF ⁽⁶⁾, indførte særlige grænseværdier for carbonmonoxid og kulbrinter i sammenhæng med en ny prøve til måling af emissionerne ved koldstart med henblik på at tilpasse emissionskontrolsystemerne for køretøjer i klasse M₁ og N₁, gruppe I, med motorer med styret tænding, til de faktiske forhold.

(3) Kommissionen har fastlagt passende grænseværdier ved koldstart for køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III, med motorer med styret tænding. Det vil nu være rimeligt at udvide koldtemperaturprøvens anvendelsesområde til at omfatte køretøjer i klasse M₁ med motorer med styret tænding, som er beregnet til befordring af mere end seks personer, og køretøjer i klasse M₁ med motorer med styret tænding, hvis totalmasse overstiger 2 500 kg, som begge ikke var omfattet tidligere.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 268.

⁽²⁾ EFT C 139 af 11.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 16.10.2001 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 6.4.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/1/EF (EFT L 35 af 6.2.2001, s. 34).

⁽⁵⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/40/EF (EFT L 203 af 10.8.2000, s. 9).

⁽⁶⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 1.

- (4) Køretøjer med motor med styret tænding, som udelukkende kører på gas (LPG eller naturgas), bør på grund af deres emissionsmæssige egenskaber undtages fra koldtemperaturprøven. Køretøjer med benzinanlæg, der udelukkende er til brug i nødsituationer og ved start, og hvis benzintank højst kan rumme 15 l benzin, bør betragtes som køretøjer, der kun kan køre på gas.
- (5) Det er rimeligt at bringe prøven for emissioner ved koldstart i overensstemmelse med prøven for emissioner ved normale temperaturer. Koldtemperaturprøven omfatter derfor kun køretøjer i klasse M og N med en totalmasse på mindre end 3 500 kg.
- (6) Direktiv 70/220/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I og VII til direktiv 70/220/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden ni måneder efter dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale forskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen for dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

ÆNDRINGER I BILAG I TIL DIREKTIV 70/220/EØF

1. Tabel I.5.2, Type VI, erstattes med følgende tabel:

»Typegodkendelsesprøve	Køretøjer med motor med styret tænding, klasse M og N	Køretøjer med motor med kompressionstænding, klasse M ₁ og N ₁
Type VI	Ja (totalmasse ≤ 3,5 tons)	—«

2. Punkt 5.3.5 ændres således:

Fodnote 1-henvisningen og selve fodnote 1 udgår.

3. Punkt 5.3.5.1 affattes således:

»5.3.5.1. Prøven gennemføres for alle køretøjer i klasse M₁ og N₁, der har en motor med styret tænding, undtagen køretøjer, der kun kører på gas (LPG eller naturgas). Køretøjer, der kan køre på både benzin og gas, men hvis benzinanlæg udelukkende er til brug i nødsituationer og ved start, og hvis benzintank højst kan rumme 15 l benzin, betragtes i henseende til type VI-prøven som køretøjer, der kun kan køre på gas.

Køretøjer, der kan køre på både benzin og enten LPG eller naturgas, skal kun gennemføre type VI-prøven med benzin.

Dette punkt gælder for nye køretøjstyper i klasse M₁ og klasse N₁, gruppe I, undtagen køretøjer beregnet til befordring af mere end seks personer, og køretøjer, hvis totalmasse overstiger 2 500 kg (*).

Fra den 1. januar 2003 gælder dette punkt desuden for nye køretøjstyper i klasse N₁, gruppe II og III, samt nye køretøjstyper i klasse M₁, og køretøjer beregnet til befordring af mere end seks personer og nye køretøjstyper i M₁, hvis totalmasse overstiger 2 500 kg og højst er 3 500 kg.

(*) Dette punkt finder anvendelse for nye typer fra 1. januar 2002.«

4. Tabellen i punkt 5.3.5.2 erstattes med følgende tabel:

»Prøvetemperatur 266 K (−7 °C)			
Klasse	Gruppe	Masse af carbonmonoxid (CO) L ₁ (g/km)	Masse af kulbrinter (HC) L ₂ (g/km)
M ₁ ⁽¹⁾	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
N ₁ ⁽²⁾	II	24	2,7
	III	30	3,2

⁽¹⁾ Undtagen køretøjer beregnet til befordring af mere end seks personer, og køretøjer, hvis total-masse overstiger 2 500 kg.

⁽²⁾ Samt de klasse M-køretøjer, der er omhandlet i fodnote 1.«

ÆNDRINGER I BILAG VII TIL DIREKTIV 70/220/EØF

5. Første punktum i punkt 1 affattes således:
 - »1. Dette bilag vedrører kun køretøjer med styret tænding som defineret i punkt 5.3.5 i bilag I.«
 6. Første punktum i punkt 2.1.1 affattes således:
 - »2.1.1. Dette kapitel vedrører det nødvendige apparatur til udstødningsemissionsprøver ved lav omgivende temperatur for køretøjer med styret tænding som defineret i punkt 5.3.5 i bilag I.«
 7. I punkt 4.3.3 udgår fodnote 1 og henvisningen hertil.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 6. september 2000 et forslag baseret på traktatens artikel 95 ⁽¹⁾.
2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 28. februar 2001 ⁽²⁾.
3. Europa-Parlamentet vedtog en førstebehandlingsudtalelse den 15. maj 2001 ⁽³⁾.
4. Rådet vedtog sin fælles holdning den 16. oktober 2001 i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

5. Formålet med forslaget er at fastsætte emissionsgrænseværdier ved koldstart for køretøjer med motorer med styret tænding, som endnu ikke er omfattet af sådan lovgivning.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

6. Rådet har gennemgået forslaget og foretaget en række ændringer, som dog ikke ændrer dets hovedsigte.
7. Rådet har i fuldt omfang accepteret følgende af Europa-Parlamentets ændringer:
 - *Ændring 1* (en overgangsperiode på ni måneder fra direktivets ikrafttræden i stedet for den specifikke dato den 30. juni 2001).
 - *Ændring 2* (tabel 1.5.2 er blevet ændret for at gøre den klarere rent juridisk, idet det nu er angivet, at type VI-prøven skal anvendes på alle køretøjer i klasse M og N, der har en motor med styret tænding).
 - *Ændring 4* (strengere CO- og HC-grænseværdier for køretøjer i klasse N₁, gruppe II og III).
8. Rådet har også principielt accepteret *ændring 5*. Denne ændring tydeliggør, for hvilke køretøjsklasser koldstartsprøven gælder. For at gøre teksten endnu klarere rent juridisk har Rådet også i overensstemmelse med direktiv 98/69/EF ment, at det bør præciseres i direktivet, at den 1. januar 2002 ifølge eksisterende lovgivning er anvendelsesdatoen for de nye typer køretøjer i klasse M₁ og N₁, gruppe I, undtagen når der er tale om køretøjer beregnet til befordring af mere end seks personer og køretøjer, hvis totalmasse overstiger 2 500 kg.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 268.

⁽²⁾ EFT C 139 af 11.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

IV. KONKLUSION

9. Rådet er af den opfattelse, at det ved at have godkendt størstedelen af Kommissionens forslag og ændret det i overensstemmelse med Europa-Parlamentets synspunkter er nået frem til en brugbar løsning, som sikrer et højt sundheds- og miljøbeskyttelsesniveau.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 5/2002**fastlagt af Rådet den 16. oktober 2001****med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../2002/EF om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)**

(2002/C 9/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen forelagde den 10. november 1999 en meddelelse for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den videre udvikling inden for frekvenspolitik, som bygger på resultaterne af den offentlige høring i forbindelse med grønbogen om frekvenspolitik set i sammenhæng med Fællesskabets politik inden for områderne telekommunikation, radio-/tv-spredning, transport og forskning og udvikling (F & U). Meddelelsen hilstes velkommen af Europa-Parlamentet i en beslutning af 18. maj 2000 ⁽⁴⁾. Det bør understreges, at en yderligere samordning af Fællesskabets frekvenspolitik til en vis grad er ønskelig, navnlig hvad angår fælles europæiske tjenester og applikationer, og at det bør sikres, at medlemsstaterne sørger for, at visse beslutninger, der udarbejdes af Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministratører (CEPT), finder anvendelse på rette måde.

(2) Der må derfor etableres et politisk og retligt regelsæt i Fællesskabet for at sikre samordning af politikkerne og, hvor det er relevant, må der foretages den harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for det indre markeds oprettelse og funktion inden for fællesskabspolitikområder som elektronisk kommunikation, transport og F & U. Politikken med hensyn til anvendelsen af radiofrekvenser bør koordineres og, hvor det er relevant, harmoniseres på fællesskabsniveau, så Fællesskabets politiske målsætninger opfyldes effektivt. I visse tilfælde kan koordinering og harmonisering på fællesskabsplan også bidrage til harmonisering og koordinering af anvendelsen af radiofrekvenser på verdensplan. Samtidig kan der ydes passende teknisk støtte nationalt.

(3) Fællesskabets frekvenspolitik bør bidrage til yringsfrihed, herunder meningsfrihed, og frihed til uden hensyn til landegrænser at modtage og meddele oplysninger eller tanker, samt til mediefrihed og mediernes pluralisme.

(4) Denne beslutning bygger på det princip, at hvis Europa-Parlamentet og Rådet er enedes om en fællesskabspolitik, der er afhængig af radiofrekvenser, bør der gøres brug af udvalgsprocedurer med henblik på vedtagelsen af ledsagende tekniske gennemførelsesforanstaltninger. De tekniske gennemførelsesforanstaltninger bør specifikt vedrøre harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne samt adgang til oplysninger om radiofrekvensanvendelse. De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

(1) EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 256.

(2) EFT C 123 af 25.4.2001, s. 61.

(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 5.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 16.10.2001 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

(4) EFT C 59 af 23.2.2001, s. 245.

(5) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (5) Med henblik på udarbejdelsen og vedtagelsen af tekniske gennemførelsesforanstaltninger og for at bidrage til formuleringen, forberedelsen og gennemførelsen af Fællesskabets frekvenspolitik bistås Kommissionen af et udvalg, benævnt Frekvensudvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget overvejer forslag til tekniske gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med radiofrekvenser. Forslagene kan udarbejdes med udgangspunkt i udvalgets drøftelser og kan i særlige tilfælde kræve, at de nationale myndigheder med ansvar for frekvensforvaltning udfører et forberedende teknisk arbejde. Hvis der gøres brug af udvalgsprocedurer ved vedtagelsen af tekniske gennemførelsesforanstaltninger, bør udvalget endvidere tage hensyn til holdninger hos branchen, alle berørte brugere, både kommercielle og ikke-kommercielle, samt hos andre interessegrupper med hensyn til den teknologiske samt markeds- og reguleringsmæssige udvikling, hvis de kan få konsekvenser for radiofrekvensanvendelse. Radiofrekvensbrugere bør frit kunne forelægge oplysninger, som de mener er nødvendige. Udvalget kan beslutte at indkalde repræsentanter for radiofrekvensbrugergrupper til dets møder, hvor det er nødvendigt, for at belyse situationen inden for en enkelt sektor.
- (6) Hvis det er nødvendigt at vedtage harmoniseringsforanstaltninger med henblik på gennemførelsen af fællesskabspolitikker, der ikke blot er tekniske gennemførelsesforanstaltninger, kan Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag i henhold til traktaten.
- (7) Frekvenspolitik kan ikke udelukkende baseres på tekniske parametre, men må også tage hensyn til økonomiske, politiske, kulturelle, sundhedsmæssige og sociale aspekter. Desuden kan den stigende efterspørgsel efter endelig tilrådighedsstillelse af tilgængelige radiofrekvenser føre til indbyrdes modstridende krav om at tage hensyn til de forskellige radiofrekvensbrugergrupper inden for sektorer som kommunikation, tv- og radiospredning, transport, ordensmyndigheder, militær og videnskabelig forskning. Frekvenspolitikken må derfor tage hensyn til alle sektorer og afveje deres respektive behov mod hinanden.
- (8) Beslutningen må ikke indskrænke medlemsstaternes ret til at indføre restriktioner, som måtte være nødvendige af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed og forsvaret. Kommissionen kan, når en teknisk gennemførelsesforanstaltning bl.a. vil få indflydelse på frekvensbånd, der udelukkende og direkte anvendes af en medlemsstat af hensyn til den offentlige sikkerhed og forsvaret, og hvis medlemsstaterne anmoder herom af berettigede grunde, indrømme overgangsperioder og/eller deleordninger for at lette en fuldstændig gennemførelse af foranstaltningen. Medlemsstaterne kan i denne forbindelse også underrette Kommissionen om deres nationale frekvensbånd, som udelukkende og direkte anvendes af hensyn til den offentlige sikkerhed og forsvaret.
- (9) For at tage hensyn til holdninger hos medlemsstaterne, fællesskabsinstitutionerne, branchen, alle berørte brugere, både kommercielle og ikke-kommercielle, samt hos andre interessegrupper med hensyn til den teknologiske samt markeds- og reguleringsmæssige udvikling, hvis de kan få konsekvenser for radiofrekvensanvendelse, kan Kommissionen afholde høringer uden for rammerne af denne beslutning.
- (10) Den tekniske forvaltning af radiofrekvenser omfatter harmonisering og allokering af radiofrekvenser. Harmoniseringen bør afspejle de krav, som følger af de generelle politiske principper, der er fastlagt på fællesskabsniveau. Imidlertid dækker den tekniske forvaltning af radiofrekvenser ikke procedurer for tildeling af radiofrekvenser og udstedelse af tilladelser eller beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes konkurrencebaserede udvælgelsesprocedurer med henblik på tildeling af radiofrekvenser.
- (11) Med henblik på vedtagelsen af tekniske gennemførelsesforanstaltninger til harmonisering af allokering af radiofrekvenser og af adgang til oplysninger samarbejder udvalget med radiofrekvens eksperter fra nationale myndigheder med ansvar for radiofrekvensforvaltning. Med udgangspunkt i erfaringerne med mandateringsprocedurer fra specifikke sektorer, f.eks. som et resultat af anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 710/97/EF af 24. marts 1997 om en koordineret fremgangsmåde for godkendelse inden for satellitbaserede personkommunikationstjenester i Fællesskabet⁽¹⁾, og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 128/1999/EF af 14. december 1998 om koordineret indførelse af et mobilt og trådløst kommunikationssystem i tredje generation i Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾ skal der vedtages tekniske gennemførelsesforanstaltninger på grundlag af mandater til CEPT. Hvis det er nødvendigt at vedtage harmoniserede foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af fællesskabspolitikker, der ikke hører under CEPT, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforanstaltninger med bistand fra Frekvensudvalget.

(1) EFT L 105 af 23.4.1997, s. 4. Ændret ved beslutning nr. 1215/2000/EF (EFT L 139 af 10.6.2000, s. 1).

(2) EFT L 17 af 22.1.1999, s. 1.

- (12) CEPT omfatter 44 europæiske lande. CEPT udarbejder tekniske harmoniseringsforanstaltninger med henblik på at harmonisere radiofrekvensanvendelsen ud over Fællesskabets grænser, hvilket er af særlig betydning for medlemsstater, hvis radiofrekvensanvendelse kan berøres af radiofrekvensanvendelsen i CEPT's ikke-EU-medlemmer. I forbindelse med afgørelser og foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne beslutning, bør der tages hensyn til den specifikke situation i medlemsstater med ydre grænser. Hvor det er nødvendigt, bør Kommissionen kunne gøre resultaterne af mandater til CEPT obligatoriske for medlemsstaterne, og i tilfælde, hvor resultaterne af sådanne mandater ikke foreligger eller ikke anses for tilfredsstillende, bør der kunne træffes hensigtsmæssige alternative foranstaltninger. Det vil navnlig bane vej for harmonisering af anvendelsen af radiofrekvenser i hele Fællesskabet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽¹⁾.
- (13) Koordineret og rettidig formidling til offentligheden af passende information om radiofrekvensallokering, -tilgængelighed og -anvendelse i Fællesskabet er et væsentligt element for politiske og investeringsbeslutninger. Det samme gælder teknologisk udvikling, som medfører nye radiofrekvensallokerings- og forvaltningsteknikker samt nye frekvenstilladelsesmetoder. Udviklingen af langsigtede strategier forudsætter, at man har den rette forståelse af følgerne af, hvordan teknologien udvikler sig. Oplysningerne må derfor gøres tilgængelige i Fællesskabet, uden at dette indskrænker beskyttelsen af fortrolige forretnings- og personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (»oplysningsbeskyttelsesdirektivet«) ⁽¹⁾. Det er en forudsætning for gennemførelsen af en tværsektoriel frekvenspolitik, at oplysninger om alle radiofrekvenser gøres tilgængelige. Med henblik på det generelle mål om harmonisering af radiofrekvensanvendelse i Fællesskabet og andre steder i Europa må adgangen til sådanne oplysninger harmoniseres på europæisk niveau på en brugervenlig måde.
- (14) Der er derfor behov for at komplettere eksisterende krav inden for Fællesskabet og internationalt til offentliggørelse af oplysninger om radiofrekvensanvendelse. Internationalt indeholder det referencedokument om reguleringsprincipper, som gruppen for basistelejenester har forhandlet inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen, også krav om offentliggørelse af den nuværende allokering af frekvensbånd. Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation ⁽²⁾ pålagde, medlemsstaterne hvert år at offentliggøre eller efter anmodning forelægge oversigter over radiofrekvensallokeringer, herunder planer om fremtidig udvidelse af disse radiofrekvenser, men direktivet omfatter kun mobil- og personkommunikationstjenester. Desuden pålægger Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽³⁾, samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ⁽⁴⁾, medlemsstaterne at meddele Kommissionen, hvilke grænseflader de har udstedt regler for, så reglernes overensstemmelse med fællesskabslovgivningen kan vurderes.
- (15) Direktiv 96/2/EF lå til grund for vedtagelsen af de første foranstaltninger inden for CEPT som f.eks. ERC-beslutningen (ERC/DEC/(97)01) om offentliggørelse af nationale oversigter over radiofrekvensallokeringer. Det må sikres, at CEPT's afgørelser afspejler fællesskabspolitiske behov, og at de har det fornødne retsgrundlag, så de kan gennemføres i Fællesskabet. Med sigte herpå må der vedtages særlige foranstaltninger i Fællesskabet, både hvad angår procedure og indhold.
- (16) Virksomheder i Fællesskabet bør på lige fod og uden diskrimination have adgang til radiofrekvenser i tredjelande. Da radiofrekvenser er et nøgleelement for erhvervslivets udvikling og aktiviteter i offentlighedens interesse, må det også sikres, at Fællesskabets behov for radiofrekvenser afspejles i international planlægning.

⁽²⁾ EFT L 20 af 26.1.1996, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

⁽¹⁾ EFT L ...

- (17) Gennemførelse af Fællesskabets politikker kan gøre det nødvendigt at koordinere radiofrekvensanvendelsen, især hvad angår levering af kommunikationstjenester, herunder roaming i hele Fællesskabet. Desuden indebærer visse typer radiofrekvensanvendelse en geografisk dækning, som går ud over en medlemsstats grænser og giver mulighed for grænseoverskridende tjenester, som ikke kræver nogen flytning af personer, f.eks. satellitbaserede kommunikationstjenester. Fællesskabet bør derfor være tilstrækkeligt repræsenteret i forbindelse med arbejdet under alle berørte internationale organisationer og konferencer vedrørende radiofrekvensforvaltning, navnlig inden for ITU og på dens verdensomspændende radiokommunikationskonferencer.
- (18) De eksisterende mekanismer for forberedelse af og forhandling på ITU's verdensomspændende radiokommunikationskonferencer har gennem et godt samarbejde i CEPT givet glimrende resultater, og der er under forberedelserne blevet taget hensyn til Fællesskabets interesser. I internationale forhandlinger bør medlemsstaterne og Fællesskabet udarbejde fælles aktionslinjer og samarbejde tæt i hele forhandlingsprocessens forløb, så Fællesskabet internationalt optræder som en enhed på grundlag af de procedurer, der er fastlagt i Rådets konklusioner af 3. februar 1992 med henblik på Den Verdensomspændende Administrative Radiokonference og bekræftet i Rådets konklusioner af 22. september 1997 og 2. maj 2000. Med henblik på disse internationale forhandlinger bør Kommissionen underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt fællesskabspolitikkerne er berørt, med henblik på at opnå Rådets støtte til de politiske fællesskabsmål, der skal nås, og til de holdninger, som medlemsstaterne bør gå ind for på internationalt niveau. For at sikre, at sådanne holdninger også tager behørigt hensyn til den tekniske dimension i forbindelse med radiofrekvensforvaltningen kan Kommissionen give CEPT mandater med henblik herpå. Medlemsstaterne vedlægger ethvert tilsagn, som de afgiver til en aftale eller forskrift i internationale fora, der styrer eller beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, en fælles erklæring, som siger, at de vil opfylde sådanne aftaler og forskrifter i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til traktaten.
- (19) Foruden internationale forhandlinger, der specifikt vedrører radiofrekvenser, er der også internationale aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande, som kan få konsekvenser for anvendelsen af frekvensbånd og planer om deling, og som eventuelt vedrører spørgsmål såsom handel og markedsadgang, bl.a. inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), fri bevægelse for og anvendelse af udstyr, kommunikationssystemer med regional eller global dækning såsom satellitter, sikkerheds- og nødoperationer, transportsystemer, tv- og radiospredningsteknologi, samt forskningsapplikationer såsom radioastronomi og jordobservation. Det er derfor vigtigt at sikre, at Fællesskabets ordninger for forhandling af spørgsmål vedrørende handel og markedsadgang er forenelige med de frekvenspolitiske mål i henhold til denne beslutning.
- (20) Da de oplysninger, som de nationale myndigheder måtte få adgang til i forbindelse med deres frekvenspolitik og -forvaltning, kan være særligt kommercielt følsomme, skal de følge denne beslutnings fælles principper med hensyn til forretningshemmeligheder.
- (21) Målene for den påtænkte handling, nemlig at etablere en fælles ramme for frekvenspolitik, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (22) Medlemsstaterne bør gennemføre det fælles frekvenspolitiske regelsæt, navnlig via de nationale myndigheder, og meddele Kommissionen de nødvendige oplysninger, så den kan vurdere, om regelsættet gennemføres korrekt under hensyn til Den Europæiske Unions og medlemsstaternes internationale handelsforpligtelser.
- (23) De gældende beslutninger 710/97/EF og 128/1999/EF forbliver i kraft.
- (24) Kommissionen aflægger hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om de resultater, der opnås i forbindelse med denne beslutning, samt om planlagte fremtidige tiltag. På den måde kan Europa-Parlamentet og Rådet tilkendegive deres politiske tilslutning, hvis der skulle blive brug for det —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med beslutningen er at etablere en politisk og retlig ramme i Fællesskabet for at sikre samordning af tilgangen til politikkerne og, hvor det er relevant, den harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for det indre markeds oprettelse og funktion inden for fællesskabspolitikområder som elektronisk kommunikation, transport og forskning og udvikling (F & U).

2. For at opfylde denne målsætning fastlægger beslutningen procedurer med henblik på at:

- a) lette udformningen af politikker med henblik på den strategiske planlægning og harmoniseringen af radiofrekvensanvendelse inden for Fællesskabet, under hensyntagen til bl.a. de økonomiske, sikkerhedsmæssige, sundheds- og samfundsmæssige, ytringsfrihedsmæssige, kulturelle, videnskabelige, sociale og tekniske aspekter i Fællesskabets politikker samt radiofrekvensbrugergrupperes forskellige interesser, med henblik på at optimere radiofrekvensanvendelsen og undgå skadelig interferens
- b) sikre den effektive gennemførelse af en frekvenspolitik i Fællesskabet og navnlig indarbejde en generel metode til at sikre harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne
- c) sikre koordineret og rettidig information om radiofrekvensallokering, -tilgængelighed og -anvendelse i Fællesskabet
- d) sikre effektiv koordinering af Fællesskabets interesser i internationale forhandlinger, hvor radiofrekvensanvendelse har konsekvenser for Fællesskabets politikker.

3. Aktiviteter, der udføres i henhold til denne beslutning, skal tage behørigt hensyn til de internationale organisationers arbejde i forbindelse med radiofrekvensforvaltning, f.eks. Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Konference af Post- og Teledistributioner (CEPT).

4. Denne beslutnings anvendelse berører ikke foranstaltninger, der i henhold til fællesskabslovgivning træffes på fællesskabsniveau eller på nationalt niveau, med henblik på varetagelse af mål af almen interesse, navnlig i forbindelse med regulering af indholdet og audiovisuel politik, eller bestemmelserne i direktiv 1999/5/EF eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed og forsvar.

Artikel 2

Definition

I denne beslutning omfatter »radiofrekvenser« radiobølger i frekvensområdet 9 kHz til 3 000 GHz; radiobølger er elektromagnetiske bølger, som bevæger sig gennem rummet uden kunstig afskærmning.

Artikel 3

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »Frekvensudvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 4

Frekvensudvalgets opgaver

1. For at opfylde målsætningerne i artikel 1 forelægger Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel Frekvensudvalget relevante tekniske gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at sikre harmonisering af betingelserne for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne samt adgang til oplysninger om radiofrekvensanvendelse som omhandlet i artikel 5.

2. Med henblik på udviklingen af tekniske gennemførelsesforanstaltninger, jf. stk. 1, som henhører under CEPT, som f.eks. harmonisering af radiofrekvensallokering og adgang til oplysninger, tildeler Kommissionen CEPT mandater, som beskriver de pålagte opgaver og tidsplanen for dem. Kommissionen følger proceduren i artikel 3, stk. 2.

3. På grundlag af det arbejde, der udføres i henhold til stk. 2, afgør Kommissionen om resultaterne af det arbejde, der er udført under mandatet, skal anvendes i Fællesskabet, og fastsætter tidsfristen for gennemførelsen heraf i medlemsstaterne. Afgørelserne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen følger i forbindelse med dette stykke proceduren i artikel 3, stk. 3.

4. Uanset stk. 3 kan Kommissionen, hvis Kommissionen eller en medlemsstat mener, at det udførte arbejde på grundlag af et mandat tildelt i henhold til stk. 2 ikke forløber tilfredsstillende set i forhold til den vedtagne tidsplan, eller hvis resultaterne af mandatet ikke er acceptable, vedtage foranstaltninger til opfyldelse af mandatet efter proceduren i artikel 3, stk. 3.

5. Foranstaltningerne i stk. 3 og 4 kan eventuelt give mulighed for overgangsperioder, og/eller radiofrekvensdeleordninger i en medlemsstat, som Kommissionen skal godkende, hvis det er berettiget under hensyntagen til den specifikke situation i medlemsstaten, på grundlag af en begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat, og forudsat at en sådan undtagelse ikke uretmæssigt vil forsinke gennemførelsen eller skabe uretmæssige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til deres konkurrence- og lovgivningsmæssige situation.

6. For at opfylde målsætningerne i artikel 1 kan Kommissionen også vedtage de i stk. 1 omhandlede tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som ikke er omfattet af stk. 2, efter proceduren i artikel 3, stk. 3.

7. For at bidrage til formulering, forberedelse og gennemførelse af Fællesskabets frekvenspolitik, og uden at dette berører de i denne artikel fastlagte procedurer, hører Kommissionen periodisk Frekvensudvalget om de spørgsmål, der er omfattet af artikel 1.

Artikel 5

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne sørger for, at deres nationale register over radiofrekvensallokeringer og oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer og afgifter i forbindelse med radiofrekvensanvendelse offentliggøres, hvis det er relevant for at opfylde denne beslutnings målsætning i henhold til i artikel 1. De sørger for, at oplysningerne ajourføres, og træffer foranstaltninger til at etablere passende databaser med henblik på eventuelt at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden i henhold til de relevante harmoniseringsforanstaltninger i artikel 4.

Artikel 6

Forbindelser med tredjelande og internationale organisationer

1. Kommissionen overvåger udviklingen vedrørende radiofrekvenser i tredjelande og internationale organisationer, som kan have konsekvenser for denne beslutnings gennemførelse.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de jure- eller de facto-hindringer, som tredjelande eller internationale organisationer lægger i vejen for gennemførelsen af denne beslutning.

3. Kommissionen aflægger jævnligt beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af stk. 1 og 2 og fremsætter om nødvendigt forslag til foranstaltninger, som har til formål at sikre opfyldelsen af denne beslutnings principper og målsætninger. Hvor det er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i artikel 1, aftales fælles politiske målsætninger med henblik på at sikre koordinering inden for Fællesskabet blandt medlemsstaterne.

4. Foranstaltninger, som iværksættes i henhold til denne artikel, indskrænker ikke Fællesskabets og medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til internationale aftaler på området.

Artikel 7

Underretning

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere gennemførelsen af denne beslutning. Medlemsstaterne underretter navnlig hurtigst muligt Kommissionen om gennemførelsen af resultaterne af mandater i henhold til artikel 4, stk. 3.

*Artikel 8***Fortrolighed**

1. Medlemsstaterne må ikke videregive oplysninger, som er omfattet af forretningshemmelighed, navnlig oplysninger om virksomheder og om disses forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

2. Stk. 1 anfægter ikke den ret, som de relevante myndigheder har til at videregive oplysninger, når det er vigtigt for, at de kan udføre deres opgaver, men i denne forbindelse skal videregivelse være proportionel og tage hensyn til virksomheders legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

3. Stk. 1 udelukker ikke offentliggørelse af oplysninger om vilkår for tildeling af brugsret til frekvensressourcer, som ikke omfatter fortrolige oplysninger.

*Artikel 9***Beretning**

Kommissionen aflægger hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om udførte aktiviteter og vedtagne foranstaltninger i henhold til denne beslutning samt om planlagte fremtidige tiltag i henhold til denne beslutning.

*Artikel 10***Gennemførelse**

Medlemsstaterne træffer administrativt eller ved lov alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning og alle deraf følgende foranstaltninger.

*Artikel 11***Ikrafttræden**

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 12***Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 30. august 2000 Rådet ovennævnte forslag til beslutning ⁽¹⁾. Forslaget er baseret på traktatens artikel 95.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 5. juli 2001.
3. Kommissionen tilsendte Europa-Parlamentet og Rådet sit ændrede forslag den 24. september 2001 ⁽¹⁾.
4. Rådet vedtog sin fælles holdning den 16. oktober 2001 i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Formålet med forslaget er at etablere et politisk og retligt regelsæt i Det Europæiske Fællesskab, der gør det muligt at samordne og, hvor det er relevant, harmonisere udnyttelsen af frekvensressourcerne i de relevante sektorer med henblik på at gennemføre Fællesskabets politiske mål inden for områder som kommunikation, tv- og radiospredning og transport.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning har samme overordnede målsætning som Kommissionens forslag. Den foreslår også hovedsagelig samme midler til at opfylde målsætningen.

Forslagets tekst er dog blevet omarbejdet under Rådets drøftelser. Den fælles holdning adskiller sig fra Kommissionens forslag på følgende hovedpunkter:

1. Den fælles holdning har omformuleret artikel 1 vedrørende beslutningens formål og anvendelsesområdet. Stk. 1 fastslår formålet, idet der skelnes mellem samordning af politikkerne og en eventuel harmonisering af betingelserne for udnyttelse af frekvensressourcerne. Stk. 2 fastlægger fastlægger procedurerne for at opfylde målsætningen. Stk. 3 henviser til betydningen af visse internationale organisationers arbejde i forbindelse med frekvensforvaltning.
2. Rådet har besluttet ikke at medtage den gruppe på højt plan, der var valgfri, og hvis sammensætning og kompetence var omhandlet i artikel 3 og 4 i Kommissionens forslag. Rådet har i denne forbindelse ment, at det ikke er juridisk korrekt at nedsætte en sådan gruppe ved en beslutning vedtaget af Parlamentet og Rådet. Rådet har således fundet, at der med henblik på at bistå Kommissionen ved denne beslutning kun bør nedsættes et frekvensudvalg i overensstemmelse med komitologireglerne som omhandlet i forslagens artikel 5. Den fælles holdning anerkender dog (i betragtning 9), at Kommissionen kan afholde høringer uden for rammerne af denne beslutning, navnlig for at tage hensyn til holdninger hos fællesskabsinstitutionerne og de berørte parter; det fremgår desuden af anden del af betragtning 5, at udvalget bør tage hensyn til holdninger hos branchen og de berørte brugere og parter.

⁽¹⁾ EFT C ...

3. Forslagets artikel 6 vedrørende regelsættet med henblik på gennemførelse af harmoniseringsforanstaltninger udgår, idet indholdet dog er flyttet til artikel 4 i den fælles holdning, der omhandler Frekvensudvalgets opgaver.
4. Den fælles holdning lader bilaget til Kommissionens forslag udgå. Bilagets indhold sammenfattes i artikel 5 i den fælles holdning vedrørende adgang til oplysninger.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

1. *Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret og Rådet har godkendt*
 - ændring 1: overtaget i betragtning 1
 - ændring 2: overtaget i betragtning 2
 - ændring 3: overtaget i betragtning 3
 - Ændring 9 vedrørende forholdet mellem civil og militær anvendelse af frekvensressourcer er overtaget i substansen, men omformuleret, i betragtning 8 i den fælles holdning.
 - Rådet har i betragtning 18 overtaget hele første del af ændring 12. Med hensyn til anden del har Rådet omformuleret den i overensstemmelse med Kommissionen for ikke at besværliggøre den procedure, der skal følges i visse internationale forhandlinger.
 - Rådet har i substansen accepteret ændring 13. Den fælles holdning tager således hensyn til Europa-Parlamentets forslag i artikel 1, stk. 1 og stk. 2, litra a), artikel 4 og betragtning 4, 5 og 6 samt betragtning 3. Rådet har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at ændre formuleringen af artikel 1, stk. 4, hvis affattelse i vid udstrækning følger Kommissionens forslag.
 - Artikel 5 i den fælles holdning overtager i substansen ændring 25.
2. *Ændringer fra Europa-Parlamentet, som Kommissionen har accepteret, men som Rådet ikke har godkendt*
 - Rådet har ikke godkendt ændring 4, da det finder, at det deri omhandlede spørgsmål allerede er omfattet af tilladelsesdirektivet.
 - Ændring 5, 6, 17 og 24 vedrørende gruppen på højt plan er ikke blevet accepteret med den af Europa-Parlamentet ønskede formulering, da Rådet har ladet gruppen udgå i den fælles holdning. Rådet har dog taget hensyn til flere aspekter af disse ændringer i betragtning 5 (ændring 6) og artikel 1 (ændring 17).
 - Europa-Parlamentets forslag til ændring 8 er ikke blevet overtaget i betragtning 10 i den fælles holdning, idet Rådet har omarbejdet den for at tage hensyn til ændringerne i den dispositive del.
 - Rådet fandt, at formuleringen af sidste punktum i betragtning 13 stemmer bedre overens med den dispositive del end den redaktionelle ændring, der var foreslået i ændring 11.

- Rådet har ikke accepteret ændring 7 i betragtning 23 i den fælles holdning. Det har imidlertid nuanceret Kommissionens tekstforslag for at tage hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse.
3. *Ændringer fra Europa-Parlamentet, som hverken Kommissionen eller Rådet har accepteret*
- Rådet har ikke fundet det hensigtsmæssigt, at afgørelser om harmoniseringsforanstaltninger træffes med fælles beslutningstagning, således som det foreslås i ændring 21, i stedet for at følge udvalgsproceduren.
 - Ændring 14 og 15 er blevet overflødige, da definitionerne af »allokering af et radiofrekvensbånd« og »tildeling af en radiofrekvens«, der anvendes internationalt, udgår i den fælles holdning.
 - Ændring 16 vedrørende gruppen på højt plan, er ikke blevet accepteret, da Rådet har ladet gruppen udgå i den fælles holdning.
 - Rådet har ikke godkendt ændring 18 vedrørende formålet med Frekvensudvalget. Det foretrak dels at nedsætte udvalget i artikel 3 i den fælles holdning med en klassisk komitologiformulering, dels at redegøre nærmere for udvalgets opgaver i artikel 4.
 - Rådet har navnlig af følgende grunde ikke accepteret fællesændring 19, 23 og 20: de vedrører artikel 6 i forslaget (harmoniseringsforanstaltninger), der ligesom gruppen på højt plan er udgået i den fælles holdning. Ifølge disse ændringer skulle Kommissionen forelægge Parlamentet og Rådet forslag til foranstaltninger i stedet for at anvende udvalgsproceduren. De indebar desuden, at der i alle tilfælde skulle gives mandater til CEPT, hvilket ville række ud over dette organs kompetenceområde.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 6/2002

fastlagt af Rådet den 23. oktober 2001

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest

(2002/C 9/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 881/92 ⁽⁴⁾ er udførelsen af internationale godstransporter underlagt en fællesskabstilladelse, dvs. et fælles dokument.

(2) Der foreligger ikke et lignende dokument, som attesterer, at førere har ret til at føre køretøjer, der foretager sådan transport i henhold til en fællesskabstilladelse, dvs. internationale transporters omhandlet i forordning (EØF) nr. 881/92 og cabotagekørsel som defineret og omhandlet i forordning (EØF) nr. 3118/93 ⁽⁵⁾, og

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 207.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 28.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 23.10.2001 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder (EFT L 95 af 9.4.1992, s. 1). Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1).

dette forhindrer medlemsstaterne i at undersøge, om førere fra tredjelande er lovligt beskæftiget og lovligt stillet til rådighed af den transportvirksomhed, som er ansvarlig for udførelsen af transporten.

(3) Der bør følgelig indføres en førerattest og anvendelsesområdet for denne forordning bør begrænses til førere, som er statsborgere i tredjelande, og det bør eventuelt senere besluttes at udvide dette på grundlag af en evaluering foretaget af Kommissionen.

(4) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes og Fællesskabets love og administrative bestemmelser om en arbejdstagers frie bevægelighed, bopæl og adgang til arbejde.

(5) Det forhold, at det er umuligt at kontrollere, om førere uden for etableringsmedlemsstaterne er lovligt beskæftiget eller lovligt stillet til rådighed af transportvirksomheden, har ført til en markedssituation, hvor førere fra tredjelande af og til ansættes ureguleret og udelukkende til international transport uden for transportvirksomhedens etableringsmedlemsstat med det formål at overtræde lovgivningen i den etableringsstat, der har udstedt transportvirksomhedens fællesskabstilladelse.

(6) Når sådanne uregulerede førere ansættes, arbejder de ofte under ugunstige forhold og til for lave lønninger, hvilket bringer færdselssikkerheden i fare.

(7) Denne systematiske overtrædelse af national lovgivning har medført alvorlig konkurrenceforvridning mellem transportvirksomheder, der anvender en sådan praksis, og transportvirksomheder, som alene anvender lovligt ansatte førere.

(8) De godkendte organer kan ikke kontrollere arbejdsforholdene for ureguleret ansatte førere.

- (9) Målet for denne forordning, nemlig at indføre en førerattest, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) Medlemsstaterne skal have tid til at trykke og omdele den nye førerattest, og forordningen finder derfor først anvendelse, når medlemsstaterne har haft tilstrækkelig tid til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til dens gennemførelse.
- (11) Det bør udtrykkeligt bekræftes, at medlemsstaterne har mulighed for at kræve, at et køretøj, for hvilket de udsteder en bekræftet genpart af fællesskabstilladelsen, er registreret på deres område.
- (12) Forordning (EØF) nr. 881/92 bør derfor ændres, ligesom forordning (EØF) nr. 3118/93 skal ændres, således at det fastsættes, at føreren skal være i besiddelse af en førerattest, hvis han er statsborger i et tredjeland —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 881/92 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes følgende led:

»— »fører«: den person, som fører et køretøj, eller som transporteres i dette køretøj for i givet fald at kunne føre køretøjet«.

- 2) Artikel 3 ændres således:

- a) Stk. 1 erstattes med følgende:

»1. International transport udføres på grundlag af en fællesskabstilladelse og, såfremt føreren er statsborger i et tredjeland, en førerattest.«

- b) Følgende stykke indsættes:

»3. Førerattesten udstedes af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 6 til en transportvirksomhed, som:

- har en fællesskabstilladelse
- lovligt beskæftiger førere, der er statsborgere i et tredjeland, i den pågældende medlemsstat eller lovligt benytter førere, der er statsborgere i

et tredjeland, og som er stillet til virksomhedens rådighed i henhold til de betingelser for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere, der i denne medlemsstat er fastsat

- i love og administrative bestemmelser, og
- i givet fald i kollektive aftaler, efter de regler der gælder i denne medlemsstat.«

- 3) I artikel 4 bliver den nuværende tekst til stk. 1, og følgende indsættes som stk. 2:

»2. Den i artikel 3 nævnte førerattest attesterer, at en fører, der er statsborger i et tredjeland, og som udfører vejtransport i medfør af en fællesskabstilladelse, er beskæftiget i den medlemsstat, hvor transportvirksomheden er etableret, i overensstemmelse med de relevante love og administrative bestemmelser og i givet fald kollektive aftaler i denne medlemsstat om betingelserne for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere, med henblik på at udføre vejtransporter.«

- 4) I artikel 5 indsættes følgende som stk. 5:

»5. Fællesskabstilladelsen udstedes for en periode på fem år og kan fornyes.«

- 5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Den i artikel 3 omhandlede førerattest udstedes af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten.

2. Førerattesten udstedes af medlemsstaten på anmodning af indehaveren af fællesskabstilladelsen for hver fører, der er statsborger i et tredjeland, og som er lovligt beskæftiget eller lovligt stillet til rådighed for indehaveren i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats relevante nationale love og administrative bestemmelser og i givet fald, efter de regler der gælder i denne medlemsstat, kollektive aftaler om betingelserne for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere. Hver enkelt førerattest attesterer, at den deri nævnte fører er beskæftiget på de i artikel 4 fastsatte betingelser.

3. Førerattesten skal være i overensstemmelse med modellen i bilag III. I dette bilag fastsættes endvidere betingelserne for anvendelsen af førerattesten. Medlemsstaterne træffer hensigtsmæssige foranstaltninger til at undgå risiko for, at førerattester forfalskes. De underretter Kommissionen herom.

4. Førerattesten tilhører den transportvirksomhed, som stiller den til rådighed for den deri beskrevne fører, når føreren fører et køretøj, der foretager transport i henhold til en fællesskabstilladelse, der er udstedt til den pågældende transportvirksomhed. En bekræftet genpart af førerattesten opbevares i transportvirksomhedens lokaler. Tilladelsen skal på forlangende forevises kontrolpersonalet.
5. Førerattesten udstedes for en periode, der fastsættes af udstedelsesmedlemsstaten, med en gyldighed på højst fem år. Førerattesten er kun gyldig så længe de betingelser, i henhold til hvilke den blev udstedt, stadig er opfyldt. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse attester øjeblikkeligt returneres af transportvirksomheden til den udstedende myndighed, hvis disse betingelser ikke længere foreligger.»
- 6) I artikel 7 bliver den nuværende tekst til stk. 1, og følgende indsættes som stk. 2:
- »2. De kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten kontrollerer regelmæssigt, om de i artikel 3, stk. 3, nævnte betingelser for udstedelse af førerattesten stadig er opfyldt, idet de hvert år kontrollerer mindst 20 % af de gyldige attester, som er udstedt i denne medlemsstat.«
- 7) Artikel 8 affattes således:
- »Artikel 8
1. Hvis betingelserne i artikel 3, stk. 2 eller stk. 3, ikke er opfyldt, giver etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder et begrundet afslag på udstedelse eller fornyelse af fællesskabstilladelsen eller førerattesten.
2. De kompetente myndigheder inddrager fællesskabstilladelsen eller førerattesten, hvis indehaveren:
- ikke længere opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2 eller stk. 3
 - har afgivet unøjagtige oplysninger vedrørende data, der var nødvendige for udstedelsen af fællesskabstilladelsen eller førerattesten.
3. Hvis en transportvirksomhed begår alvorlige eller mindre og gentagne overtrædelser af forskrifterne vedrørende transport, kan de kompetente myndigheder i den pågældende etableringsmedlemsstat bl.a. midlertidigt eller delvis inddrage de bekræftede genpart af fællesskabstilladelsen og inddrage førerattesterne. Sanktionerne fast-
- sættes ud fra, hvor alvorlig en overtrædelse indehaveren af fællesskabstilladelsen har begået, og ud fra, hvor mange bekræftede genpart af tilladelsen vedkommende råder over i alt med henblik på sin internationale transport.
4. Hvis en transportvirksomhed begår alvorlige eller mindre og gentagne overtrædelser eller på en eller anden måde misbruger førerattester, kan de kompetente myndigheder i den pågældende etableringsstat bl.a.:
- suspendere udstedelse af førerattester
 - inddrage førerattester
 - gøre udstedelse af førerattester betinget af yderligere betingelser for at forhindre misbrug
 - midlertidigt eller delvis inddrage de bekræftede genpart af fællesskabstilladelsen.
- Sanktionerne fastsættes ud fra, hvor alvorlig en overtrædelse indehaveren af fællesskabstilladelsen har begået.«
- 8) I artikel 9 bliver den nuværende tekst til stk. 1, og følgende indsættes som stk. 2:
- »2. Medlemsstaten garanterer, at indehaveren af en fællesskabstilladelse kan anke enhver beslutning, som etableringsmedlemsstatens kompetente myndigheder måtte træffe om at afslå eller inddrage en førerattest eller om at gøre udstedelse af førerattest betinget af yderligere betingelser.«
- 9) I artikel 11, stk. 3, ændres ordene »i artikel 8, stk. 3« til »i artikel 8, stk. 3 og 4«.
- 10) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 11a
- Kommissionen undersøger konsekvenserne af, at forpligtelsen til at være i besiddelse af en førerattest kun skal gælde for førere, som er statsborgere i et tredjeland, og forelægger et forslag om ændring af denne forordning, hvis der er tilstrækkeligt begrundelse for det.«
- 11) Bilaget til denne forordning indsættes som bilag III.

Artikel 2

Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 ændres således:

1) Stk. 1 affattes således:

»1. Enhver transportvirksomhed, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, og som har en fællesskabstilladelse i henhold til forordning (EØF) nr. 881/92, og hvis fører, såfremt han er statsborger i et tredjeland, er i besiddelse af en førerattest på de betingelser, der er fastsat i forordningen, har adgang til på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning, midlertidigt at udføre intern vejgodstransport for fremmed regning i en anden medlemsstat, i det følgende benævnt henholdsvis »cabotagekørsel« og »værtsmedlemsstat«, uden at have hjemsted eller andet forretningssted dér.«

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

2) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Såfremt føreren er statsborger i et tredjeland, skal han være i besiddelse af en førerattest på de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 881/92.«

Artikel 3

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er gældende fra ... (*).

(*) Et år efter datoen for ikrafttrædelsen.

BILAG

»BILAG III

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

(a)

(Lyserød — DIN A4)

(Attestens side 1)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder attesten)

Medlemsstat, der udsteder attesten Nationalitetsbetegnelse ⁽¹⁾	Den kompetente myndighed/det kompetente organ
---	---

FØRERATTEST nr. ...

til vejgodstransport for fremmed regning i henhold til fællesskabstilladelse

(Forordning (EØF) nr. 881/92 ændret ved forordning (EF) nr. ... af ...)

På baggrund af de dokumenter, som er fremlagt af ⁽²⁾:

.....

.....

attesteres det, at nedenstående fører:

NAVN og fornavn:

Fødested og fødselsdato: Nationalitet:

Identitetsdokumentets art og nr.:

udstedt den: i

Kørekortsnummer:

udstedt den: i

⁽¹⁾ Medlemsstaternes nationalitetsbetegnelse: (A) Østrig, (B) Belgien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (GR) Grækenland, (E) Spanien, (F) Frankrig, (FIN) Finland, (IRL) Irland, (I) Italien, (L) Luxembourg, (NL) Nederlandene, (P) Portugal, (S) Sverige, (UK) Det Forenede Kongerige.

⁽²⁾ Transportvirksomhedens navn eller firmanavn og fuldstændige adresse.

Cpr-nummer eller tilsvarende:

er beskæftiget i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og, i givet fald, efter de regler der gælder i nedennævnte medlemsstat, kollektive aftaler om betingelserne for beskæftigelse og erhvervsmæssig uddannelse af førere, der gælder i denne medlemsstat, med henblik på at udføre vejtransport ⁽¹⁾:

.....

.....

Særlige bemærkninger:

.....

Attesten er gyldig: fra til

Udstedt i: den

.....

(²)

⁽¹⁾ Etableringsmedlemsstatens navn.

⁽²⁾ Underskrift og stempel for den kompetente myndighed eller det kompetente organ, der udsteder tilladelsen.

(b)

(Attestens side 2)

(Teksten er affattet på det/de/et af de officielle sprog i den medlemsstat, der udsteder attesten)

GENERELLE BESTEMMELSER

Denne attest er udstedt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992, med senere ændringer, om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder.

Den attesterer, at den i attesten nævnte fører er beskæftiget i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser og i givet fald kollektive aftaler, efter de regler, der gælder i den medlemsstat, der er anført på attesten, om betingelserne for beskæftigelse og erhvervmæssig uddannelse af førere med henblik på at udføre vejtransport dér.

Førerattesten tilhører den transportvirksomhed, som stiller den til rådighed for den i attesten nævnte fører, når denne fører et køretøj⁽¹⁾, der foretager transport i henhold til en fællesskabstilladelse, som er udstedt til den pågældende transportvirksomhed. Førerattesten kan ikke overføres. Førerattesten er kun gyldig, mens de betingelser, i henhold til hvilken den er udstedt, er opfyldt, og skal øjeblikkeligt returneres af transportvirksomheden til de udstedende myndigheder, hvis disse betingelser ikke længere foreligger.

Den kan inddrages af den kompetente myndighed i udstedelsesmedlemsstaten, hvis transportvirksomheden f.eks.:

- har undladt at opfylde alle de betingelser, der er knyttet til benyttelsen af attesten
- har afgivet unøjagtige oplysninger vedrørende de data, der var nødvendige for udstedelsen eller forlængelsen af attesten.

En bekræftet genpart af attesten skal opbevares af transportvirksomheden. Originalattesten skal medføres i køretøjet og skal forevises af føreren på forlangende af kontrolpersonalet.»

⁽¹⁾ Ved »køretøj« forstår et motorkøretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, eller et sammenkoblet vogntog, hvoraf i det mindste motorkøretøjet er indregistreret i en medlemsstat, og som udelukkende er beregnet til godstransport.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 27. november 2000 et forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder, hvad angår en ensartet førerattest ⁽¹⁾. Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 71.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse om Kommissionens forslag den 16. maj 2001, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav sin udtalelse den 25. april 2001 ⁽²⁾.

Regionsudvalget meddelte ved skrivelse af 19. juni 2001, at det efter at have modtaget Rådets anmodning om høring af 7. marts 2001 havde besluttet ikke at afgive udtalelse.

I lyset af Europa-Parlamentets udtalelse forelagde Kommissionen den 5. juli 2001 Rådet et ændret forslag.

Den 23. oktober 2001 fastlagde Rådet en fælles holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251.

II. FORSLAGETS MÅLSÆTNING

Formålet med Kommissionens ændrede forslag er at indføre et ensartet fællesskabsdokument, nemlig en førerattest, for at give de nationale kontrolmyndigheder mulighed for at foretage en effektiv kontrol af ansættelsesforholdene for førere af køretøjer, der i henhold til en fællesskabstilladelse foretager international godstransport i hele Fællesskabet. Kommissionen har til hensigt at imødegå det problem, der er opstået ved, at visse fællesskabsvirksomheder i løbet af de senere år i stigende grad ansætter disse førere ulovligt. Således er ansættelsesvilkårene for disse førere ofte elendige, hvilket i øvrigt kan bringe færdselssikkerheden i fare, ligesom en sådan systematisk tilsidesættelse af den nationale lovgivning medfører store konkurrenceforvridninger.

Forslagets anvendelsesområde er i de to første år af dets anvendelse begrænset til førere, der er statsborgere i tredjelande, for at lette den administrative byrde i forbindelse med indførelsen af attesten. Forordningen skal gælde for disse førere seks måneder efter dens ikrafttræden. 30 måneder efter dens ikrafttræden skal den derimod omfatte alle førere, uanset deres nationalitet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Rådet tilslutter sig Kommissionens analyse, hvorefter manglen på et ensartet dokument, der godtgør, at føreren af et køretøj, der foretager transport i henhold til fællesskabstilladelse, er lovligt beskæftiget på en medlemsstats område, giver medlemsstaterne store kontrolproblemer, som fremmer udbredelsen af ulovlig ansættelse af førere.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 207.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 28.

Rådet har imidlertid begrænset forordningens anvendelsesområde til førere, der er tredjelandstatsborgere. Det har baseret sig på den undersøgelse, Kommissionen foretog i 1999, og som viste, at de førere, der er ulovligt ansat for at køre fællesskabskøretøjer, der foretager international transport, ofte kommer fra tredjelande, og at de ofte arbejder under ugunstige forhold og er underbetalte.

I forhold til Kommissionens ændrede forslag er det således i Rådets fælles holdning fastsat:

- at kun førere, der er tredjelandstatsborgere, skal være i besiddelse af en førerattest (jf. navnlig artikel 1, nr. 2, vedrørende artikel 3, nyt stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 881/92)
- at det senere skal besluttes eventuelt at udvide forordningens anvendelsesområde på grundlag af en evaluering foretaget af Kommissionen (betragtning 3). Kommissionen skal således undersøge konsekvenserne af en sådan begrænsning af anvendelsesområdet og forelægge et ændringsforslag, hvis der er tilstrækkelig begrundelse for det (artikel 1, nr. 10, vedrørende den nye artikel 11a).

Rådet finder endvidere, at det forhold, at der kun af førere, der er tredjelandstatsborgere, kræves den pågældende attest, ikke mellem disse førere og førere, der er fællesskabsstatsborgere, skabes forskelsbehandling, der er uforenelig med de Europaaftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og visse central- og østeuropæiske lande. Rådets fælles holdning vedrører således ikke ansættelsesvilkårene, men tager sigte på at kontrollere, om adgangen til beskæftigelse sker på lovlig måde, dvs. under iagttagelse af de gældende lovgivninger.

Rådet har endvidere fundet, at et mere begrænset anvendelsesområde, der ikke omfatter fællesskabsførere, gør det muligt at lette den administrative byrde for medlemsstaterne.

Hvis anvendelsesområdet for den fælles holdning endvidere var blevet udvidet til også at omfatte førere, der er fællesskabsstatsborgere, ville det rejse spørgsmålet om, hvilken ordning der skal anvendes på selvstændige førere.

Efter Kommissionens ændrede forslag gælder den samme ordning ikke for alle selvstændige førere, idet anvendelsesområdet kun dækker selvstændige førere, der ikke som fysisk person er indehavere af en fællesskabstilladelse. Ifølge forslaget:

- er tilladelsen tilstrækkelig, hvis indehaveren af tilladelsen og føreren er en og samme fysiske person, da føreren er en selvstændig fører i egentlig forstand (køretøjets ejer), og han har således ikke behov for attest
- skal føreren have attest, hvis indehaveren af tilladelsen er en juridisk person, selv om han er eneejer af virksomheden, som undertiden har et andet navn end hans eget (enkeltmandsvirksomhed amba, A/S ...).

Rådet havde, inden det traf afgørelse om ovennævnte begrænsning af forordningens anvendelsesområde, undersøgt muligheden for at give virksomheder tilladelse til selv at udfærdige attesten for at lette medlemsstaternes administrative byrde, og således at de så hurtigt som muligt efter behov kan udstede de nødvendige attester. Men Rådet har ikke holdt fast ved denne mulighed, da det, når indehaveren af tilladelsen og føreren i realiteten er en og samme person (indehaveren af tilladelsen er en juridisk person, hvis direktør, leder osv. er den eneste fører), vil være vanskeligt at acceptere, at virksomheden udsteder attesten, idet den pågældende ikke kan udstede en attest til sig selv.

2. I forhold til det ændrede forslag er der endvidere i Rådets fælles holdning fastsat:
- indførelse af en strengere kontrolprocedure, dvs. en årlig kontrol i virksomheden af mindst 20 % af attesterne (artikel 1, nr. 6, vedrørende den nye artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 881/92)
 - en ændring vedrørende cabotagekørsel. Den er afspejlet i titlen, betragtning nr. 2 og artikel 2. Efter den fælles holdning skal der således ske en ændring af forordning (EØF) nr. 3118/93 ⁽¹⁾ for at kræve, at en fører, der er tredjelandsstatsborger, skal være i besiddelse af en førerattest for at udføre cabotagekørsel som defineret og omhandlet i forordning (EØF) nr. 3118/93.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

Af Europa-Parlamentets syv ændringsforslag har Rådet kun godkendt *ændring 7*.

Rådet har ikke godkendt *ændring 1-5* samt *ændring 6, anden del*, på grund af begrænsningen af den fælles holdnings anvendelsesområde til kun at omfatte førere fra tredjelande. For så vidt angår *ændring 6, første del*, som tager sigte på at anvende forordningen på de førere, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, fra forordningens ikrafttræden, foretrækker Rådet, at forordningen af praktiske grunde, der knytter sig til forberedelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for dens gennemførelse, finder anvendelse et år efter dens ikrafttræden.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transport-virksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1.)